Lietas Nr.111017214
Lietas arhīva Nr.105AA-0016-15/1

**SPRIEDUMS**

Valmierā 2015.gada 26.februārī

VIDZEMES APGABALTIESA šādā sastāvā:
tiesnese referente E.Knēgere
tiesneši E.Driba un M.Ābele

rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu sakarā ar /pers. C/ sūdzību par Cēsu rajona tiesas 2014.gada 15.decembra spriedumu lietā, kas ierosināta par 2014.gada 15.augusta Nosaukumspašvaldības administratīvās komisijas lēmumu Nr.15.

**Aprakstošā daļa**

2013.gada 31.oktobrī /pers. C/ iesniedzis iesniegumu Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Cēsu iecirknim par to, ka traucēta piekļuve viņa nekustamam īpašumam /Nosaukums D /, jo uzarts servitūta ceļš, kurš bijis vienīgais ceļš, pa kuru nokļūt viņam piederošajā īpašumā.

2013.gada 4.novembrī Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Cēsu policijas iecirkņa Kārtības policijas nodaļas priekšnieka pienākumu izpildītājs /pers. E/ atteicis uzsākt lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā, nesaskatot notikušajā administratīvā pārkāpuma sastāvu.

Izskatot /pers. C/ iesniegumu, Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes priekšnieks /pers. F/ 2013.gada 27.novembrī atcēlis 2013.gada 4.novembra lēmumu, uzdodot turpināt 2013.gada 31.oktobrī konstatētā fakta apstākļu pārbaudi.

2014.gada 19.februārī atkārtoti Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Cēsu iecirkņa Kārtības policijas nodaļas vecākais inspektors Valsts amatpersona nolēmis atteikt uzsākt lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā, nesaskatot notikušajā administratīvā pārkāpuma sastāvu.

2014.gada 5.martā Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Cēsu iecirkņa Kārtības policijas nodaļas priekšniece /pers. G/ atcēlusi vecākā inspektora Valsts amatpersona 2014.gada 19.februāra lēmumu un nolēmusi uzsākt administratīvo lietvedību pēc Latvijas APK 140.panta otrās daļas.

2014.gada 15.augustā Nosaukumspašvaldības Administratīvā komisija izskatījusi no Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Cēsu iecirkņa 2014.gada 8.jūlijā saņemtos administratīvās lietvedības materiālus Nr.20/17-2-2/74 par Latvijas APK 140.panta otrajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu.

Izvērtējot administratīvās lietvedības materiālus un lietas dalībnieku paskaidrojumus Administratīvā komisija atzinusi, ka nav pierādīta /pers. I/ vaina, kā arī nav konstatēts administratīvā pārkāpuma sastāvs Latvijas APK 140.panta otrajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, tādēļ nolēmusi izbeigt administratīvo lietvedību pēc

materiāliem Nr.20/17-2-2/74 un noraidīt /pers. C/ 2014.gada 10.jūnija iesniegumu par viņa atzīšanu par cietušo, jo administratīvajā lietvedībā netiek konstatēts administratīvā pārkāpuma sastāvs.

/pers. C/ šo lēmumu pārsūdzējis Cēsu rajona tiesā.

Ar Cēsu rajona tiesas 2014.gada 15.decembra spriedumu atstāts negrozīts Nosaukumspašvaldības administratīvās komisijas 2014.gada 15.augusta lēmums Nr.15 par atteikumu /pers. C/ piešķirt cietušā statusu un par administratīvā pārkāpuma lietas Nr.20/17-2-2/74 izbeigšanu, bet /pers. C/ sūdzība noraidīta.

Tiesa atzinusi, ka ar lietā esošajiem dokumentiem ir pierādīts, ka nekustamajam īpašumam Adrese, /Nosaukums B/ (turpmāk- īpašums /Nosaukums B/) Nosaukums Nosaukums zemesgrāmatu nodalījumā Nr./numurs/iedaļā par lietu tiesībām, kas apgrūtina nekustamu īpašumu, ir izdarīta atzīme - ceļa servitūts 0,5 km.

Atbilstoši Civillikuma 1235.pantam no servitūta izrietošā lietu tiesība ir nodibināta un spēkā abām pusēm, t.i., valdošā un kalpojošā nekustamā īpašuma īpašniekiem, tikai pēc servitūta ierakstīšanas zemesgrāmatās, līdz tam laikam viņu starpā pastāv vienīgi personiska saistība, kuras ierakstīšanu zemesgrāmatās var tomēr prasīt katra puse, ja vien izpildīti visi citi servitūtam nepieciešamie noteikumi.

Servitūtam kā apgrūtinājumam, saskaņā ar Zemesgrāmatu likuma 17.panta 1.punkta "a" apakšpunktu, jābūt ierakstītam kalpojošā īpašuma zemesgrāmatas nodalījumā kā apgrūtinājumam un šāds ieraksts zemesgrāmatā īpašumam /Nosaukums B/ atzīmes veidā ir izdarīts. Tā arī īpašumam /Nosaukums B/ 1998.gadā izgatavotajā zemes robežu plānā servitūta ceļš kā apgrūtinājums ir norādīts un iezīmēts plānā ar norādi, ka tas ir 5 metrus plats.

Tiesa secinājusi, ka atzīmes veidā zemesgrāmatā izdarītais ieraksts neapliecina braucamā ceļa servitūta nodibināšanu par labu /pers. C/ īpašumam /Nosaukums D /, jo atzīmēm ir tikai pagaidu raksturs, tās vai nu pārvēršas par ierakstiem vai arī izzūd, par ierakstiem nepārvēršoties. Atzīme aizstājama ar ierakstu, ja zemes īpašnieks vai attiecīgā ieinteresētā persona iesniedz nostiprinājuma lūgumu. (sk. Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamenta 2013. gada 9.oktobra spriedumu lietā Nr. SKC-458/2013).

Tiesa atzinusi, ka administratīvā komisija ir vērtējusi pierādījumus par ceļa esamību dabā konkrētā vietā. Tas, ka dabā pastāv servitūta ceļš, nav apstrīdams un tas ir pierādīts gan ar apgrūtinājuma atzīmi zemesgrāmatā, gan ar īpašuma /Nosaukums B/ zemes robežu plānu, gan ar pašvaldības attīstības plānošanas un nekustamā īpašuma daļas vadītāja /pers. K/ rakstveida paskaidrojumu, gan bijušā /Nosaukums B/ īpašnieka /pers. L/, īpašuma /Nosaukums D/ īpašnieces /pers. M/, īpašuma /Nosaukums E/ īpašnieka /pers. N/ paskaidrojumiem, gan ar bijušās Kaives pagasta zemes ierīkotājas /pers. O/ paskaidrojumiem.

Izvērtējot visus iesniegtos pierādījumus, tiesa atzinusi, ka strīdus servitūta ceļa vieta dabā nav bijusi stingri noteikta, un tā, atkarībā no dabas un laika apstākļiem, ir mainījusi savu atrašanās vietu.

To, ka servitūta ceļš reāli dabā ir tikai ceļa vieta pa pļavu, kas sākas pie mājām /Nosaukums F/ un beidzas pie /Nosaukums A/, kā arī smagās lauksaimniecības tehnikas pārvietošanās rezultātā ceļa vieta reizēm pārvietojas uz vienu vai otru pusi, atzinis pats /pers. C/ savā 2014.gada 4.septembra iesniegumā Vecpiebalgas novada domes priekšsēdētājai. Iesniegumā lūgts rast iespēju veikt ceļa marķēšanu dabā uz vietas, lai izslēgtu domstarpības starp zemju īpašniekiem, kuru zemes šķērso ceļa vieta un tās izmantotājiem, kā arī rast iespēju sakārtot un pārveidot ceļa vietu par ceļu, kas atbilstu

normatīvo aktu prasībām, un pa kuru varētu normāli pārvietoties ar jebkuru transporta līdzekli visos gada laikos, kas būtu ceļš dabā, nevis tikai Vecpiebalgas novada kartē.

Pie šādiem konstatētiem apstākļiem, tiesa atzinusi, ka strīdus servitūta ceļš nav bijis izbūvēts, lai tas atbilstu Ceļu satiksmes likuma 1.panta 2.punktā noteiktajam, ka *ceļš ir jebkura satiksmei izbūvēta teritorija*, vai likuma "Par autoceļiem" 2.panta pirmajā daļā minētajam, ka *autoceļš ir kompleksa inženierbūve ārpus pilsētas robežām, kas izmantojama transportlīdzekļu satiksmei ar noteikto ātrumu, normatīvos paredzētajām slodzēm un gabarītiem.*

Par servitūta ceļa vietas maiņu atkarībā no laika un dabas apstākļiem, kā arī par neprecīzu tā atrašanās vietu liecina īpašuma /Nosaukums D / tuvējo kaimiņu /pers. N/, /pers. L/, /pers. M/, /pers. O/ un /pers. K/ paskaidrojumi, kuri sniegti Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Cēsu iecirkņa inspektoram Valsts amatpersona.

Arī 2013.gada 10.decembrī sastādītajā Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes apskates protokolā konstatēts, ka servitūta ceļš atrodas Adrese (pretī mājai /Nosaukums E/ Adrese) labajā pusē. Ceļa malā atrodas zemes robežzīmes kupica. No kupicas pa kreisi ir neaparta zemes josla, no kuras tālāk gar ceļu Nosaukums atrodas aparts lauks. Gar neapartās zemes joslas malu uz apartā lauka redzama tumšas krāsas augsne. Uz apartā lauka un tam līdzās esošās neapartās zemes joslas nav redzami ceļa būvkonstrukcijas elementi (grants, smilts, betons, akmeņi u.c). Blakus neapartai joslai pa labi atrodas mājlopu aploka mieti ar stiepli. No ceļa Nosaukums uz neaparto zemes joslu, blakus zemes robežkupicai ir traktortehnikas iebraukta nobrauktuve. Apskates protokolam ir pievienotas trīs melnbaltās fotogrāfijas, kuras tiesai nav devušas pietiekamu pārliecību, lai konstatētu, ka aparts ir servitūta ceļš. Lietai /pers. C/ ir pievienojis krāsainu fotogrāfiju kā pielikumu Nr.5 savai sūdzībai, kura visvairāk atbilst melnbaltajai fotogrāfijai Nr.2, pēc kuras tiesa pievienojusies apskates protokolā secinātajam, ka blakus zemes robežkupicai ir traktortehnikas iebraukta nobrauktuve.

Tiesa kā ticamu un objektīvu vērtējusi Nosaukums novada pašvaldības attīstības plānošanas un nekustamā īpašuma daļas vadītāja /pers. K/ 2013.gada 1.novembra rakstveida paskaidrojumu, ka izbraucot uz vietas konstatējis, ka servitūta ceļš ved no pašvaldības ceļa nosaukums pāri īpašumam /Nosaukums B/. Servitūta ceļš atrodas 8 metrus no kupicas, kura atrodas ceļa malā un atdala īpašumu /Nosaukums B/ no /Nosaukums E/ un pēc 40 metriem servitūta ceļš cieši iet gar īpašuma robežu. Aizbraucot uz vietas uz īpašumu /Nosaukums B/ konstatējis, ka īpašums (lauks) ir aparts, bet servitūta ceļš nav aparts, jo pēc zemes plāna servitūta ceļš sākas 8 metrus no kupicas Nr.13 un pēc 40 metriem cieši iet gar īpašuma robežu. Iespējams, ka iebrauktais ceļš bijis citā vietā, bet tas neatbilda servitūta ceļam pēc zemes plāna.

Secinājums par citu ceļa vietu saskan arī ar vēlākajiem paskaidrojumiem, kurus 2013.gada decembrī snieguši /Nosaukums A/ kaimiņi. Īpašuma /Nosaukums B/ īpašnieks /pers. I/ 2013.gada 4.novembrī paskaidrojis, ka zinājis par servitūta ceļu, tādēļ arot zemi, stingri vadījies pēc sava zemes plāna, un kategoriski noliedz, ka būtu uzaris servitūta ceļu.

Tiesa secinājusi, ka lietas dokumentos nav konstatēti apstākļi, kas dotu pamatu apšaubīt šo paskaidrojumu objektivitāti, kā arī apstākļi, kas liecinātu, ka pagasta pašvaldības amatpersona /pers. K/ būtu tieši vai netieši ieinteresēts lietas iznākumā jebkādu motīvu dēļ.

Tiesa uzskatījusi, ka, novērtējot visus šos paskaidrojumus kopsakarā ar tiesas rīcībā iesniegtajiem pierādījumiem, administratīvā komisija pieņēmusi pareizu lēmumu, jo nav

konstatēta kādas personas vaina un notikušajā nav saskatāms administratīvā pārkāpuma sastāvs.

Tiesa atzinusi, ka 2014.gada 10.jūnijā /pers. C/ Latvijas APK 261.panta paredzētajā kārtībā pieteicis lūgumu atzīt viņu par cietušo šajā lietā.

Saskaņā ar Latvijas APK 261.panta otro un trešo daļu *pēc personas izteikta lūguma šo personu par cietušo atzīst institūcija (amatpersona), kura ir tiesīga izskatīt administratīvā pārkāpuma lietu. Lēmumu par personas atzīšanu par cietušo var noformēt arī rezolūcijas veidā. Lēmumu par atteikšanos atzīt personu par cietušo administratīvā pārkāpuma lietā institūcija (amatpersona) pieņem rakstveidā 10 darba dienu laikā, par to paziņojot attiecīgajai personai.*

Tiesa konstatējusi, ka Nosaukumspašvaldības administratīvā komisija nav izlēmusi jautājumu par /pers. C/ atzīšanu par cietušo sakarā ar viņa iesniegumu, kā arī nav pieņemts rakstveida lēmums par atteikšanos atzīt viņu par cietušo, tomēr /pers. C/ bijis pamatots iemesls uzskatīt, ka viņam ir piešķirts cietušā statuss šajā administratīvajā lietā, un šādu pārliecību radīja komisijas rakstisks uzaicinājums ierasties uz administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanu 2014.gada 15.augustā.

Tiesa uzskatījusi, ka Nosaukumspašvaldības administratīvā komisija nav ievērojusi Latvijas APK 261.panta otrajā un trešajā daļā noteiktās prasības, taču konkrētā gala lēmuma pieņemšanas rezultātu tas nav ietekmējis, jo notikumā netiek konstatēts administratīvā pārkāpuma sastāvs, līdz ar to nav arī cietušās personas.

/pers. C/ (turpmāk - Iesniedzējs) iesniegtajā **apelācijas sūdzībā** lūdz atcelt Cēsu rajona tiesas pieņemto lēmumu.

Iesniedzējs uzskata, ka tiesa nav pārbaudījusi faktu, ka Cēsu policijas iecirknis ignorējis Valsts policijas Vidzemes reģiona policijas priekšnieka lēmumu par lietvedības uzsākšanu un atkārtoti atteikts uzsākt administratīvo lietvedību, kas uzsākta tikai pēc otrreizējas pārsūdzēšanas.

Nepiekrīt tiesas konstatētajam, ka sabojātais servitūta ceļa /Nosaukums F/-/Nosaukums D / sākuma posms nav bijis izbūvēts atbilstoši Ceļu satiksmes likuma 1.panta 2.punktā noteiktajam un likuma "Par autoceļiem" 2.panta pirmajā daļā minētajam, jo Ceļu satiksmes likuma 1.panta 2.punkts skaidro terminu "ceļa pārvaldītājs" - īpašnieks vai cita fiziskā vai juridiskā persona, kurai attiecīgais ceļš nodots pārvaldījumā (pārziņā) un pamatot to sūdzības atteikumā neesot korekti. Neesot bijis iesniedzis prasību par satiksmei izbūvētas teritorijas sabojāšanu, bet gan par ceļa sabojāšanu uz savu saimniecību, kas 2012.gada 27.jūnijā aktualizētajā Zemes vienības robežu situācijas apgrūtinājuma plāna zemes vienībai ar kadastra apzīmējuma/numurs/ atzīmēts kā servitūta ceļš 0,5 km garumā. Ceļš Civillikuma 1156.panta izpratnē esot ne vien ar ceļa klātni un segas konstruktīvo kārtu ierīkota inženierbūve, bet arī braukšanai vai iešanai iebraukta zemes josla, pa kuru iespējama gājēju vai transportlīdzekļu kustība, un tādi esot lielākā daļa Latvijas lauku ceļu (Valsts policijas aptaujāto zemes īpašnieku pieminētās iebrauktās sliedes pa lauku), arī uzartais servitūta ceļa sākuma posms uz īpašumu /Nosaukums D /.

Iesniedzējs tiesas spriedumam nepiekrīt arī tāpēc, ka objektīvi spriest par to, kas ir aparts un kur aparts, kas ir braukts, kā un kur braukts, varot tikai pēc dabā veiktiem mērījumiem notikumu vietā, sastādot notikumu vietas plānu, nevis, kā pati tiesa atzinusi, balstoties uz neskaidrām melnbaltām fotogrāfijām.

Plānu neesot sastādījusi ne policijas amatpersona, kas izmeklējusi pārkāpumu, ne arī Nosaukums amatpersona /pers. K/, kurš pēc aculiecinieku liecībām piedalījies kopā ar /pers. I/ servitūta ceļa sākuma posma uzaršanā. Tas tomēr /pers. K/ netraucējis vēlāk

pārkāpuma vietā uzņemties eksperta pienākumus. Esot noskaidrojis, ka /pers. K/ ir sertificēts mērnieks ar atbilstošām mērnieku zināšanām, kuras apstiprinātas ar attiecīgiem sertifikātiem.

Uzskata, ka nav veikta notikumu vietas plāna sastādīšana, tā mēģinot noslēpt patiesību par to, ka ceļa sākuma posms uz Iesniedzēja mājām ir ticis uzarts, radot šķērsli piekļūšanai viņa īpašumam. Nesaprotot, kāpēc tiesa uzskatījusi, ka /pers. I/ ir sniedzis patiesu informāciju par to, ka nav uzaris servitūta ceļu, ja pēc pašas tiesas secinājuma, it kā neviens nav precīzi zinājis par servitūta ceļa maršrutu, jo nekādi uzmērījumi dabā nav tikuši veikti. Notikumu vietas plāna nesastādīšana pierādot, ka servitūta ceļa sākuma posms bijis uzarts.

Iesniedzējs uzskata, ka tīši vai netīši viņam ticis radīts kaitējums. /pers. I/ zinājis par servitūta ceļa eksistenci un pirms jebkuru darbu veikšanas vajadzējis noskaidrot servitūta ceļa maršrutu, veikt uzmērījumus dabā, informēt kaimiņus par nodomu veikt aršanas darbus, izvērtēt, vai aparot to, kādam citam netiks radīts kaitējums, nevis bez saskaņošanas uzsākt darbību, tāpēc nepiekrīt tiesas lēmumam, ka notikušajā nav saskatāms administratīvā pārkāpuma sastāvs.

/pers. C/ nepiekrīt tiesas lēmumam atteikt piešķirt cietušā statusu, jo, ja nekāds lēmums nav bijis, tad kāpēc viņam tikušas nosūtītas lietas materiālu kopijas uz 106 lapām. Lietas materiālu nosūtīšana pierādot, ka ir bijis lēmums par cietušā statusa piešķiršanu.

Tiesa neesot sniegusi vērtējumu par trešās personas - Nosaukums novada pašvaldības izpilddirektora /pers. T/ iesaistīšanos lietas izskatīšanā.

Uzskata, ka nepievienojot lietai pielikumā Nr.2 minētos dokumentus, komisija savu lēmumu faktiski jau pieņēmusi pirms 2014.gada 15.augusta sēdes, tāpēc nav ieradies uz šo sēdi.

Iesniedzējs uzskata, ka tiesa spriedumu ir pieņēmusi, balstoties uz nepilnīgu lietas dokumentāciju, jo lietā, iespējams, iztrūkstot kādi no pielikumā Nr.2 minētajiem dokumentiem.

2015.gada 22.janvārī /pers. C/ iesniedzis apelācijas sūdzības papildinājumus, bet apelācijas instances tiesa tos nevērtē, jo iesniegti pēc Latvijas APK 289.pantā noteiktā nolēmuma pārsūdzības termiņa notecēšanas.

**Motīvu daļa**

Pārbaudījusi administratīvās pārkāpuma lietas Nr.111017214 materiālus, pievienotos Nosaukumspašvaldības Administratīvās komisijas materiālu oriģinālus un izvērtējusi lietā esošos pierādījumus, pārsūdzētā sprieduma pamatojumu un apelācijas sūdzībā norādītos apstākļus, Vidzemes apgabaltiesa atzīst, ka Cēsu rajona tiesas spriedums atstājams negrozīts, bet /pers. C/ apelācijas sūdzība kā nepamatota noraidāma.

Apelācijas instancē iesniegtā sūdzība, saskaņā ar Latvijas APK 289.$^{21}$panta otro daļu, tika izskatīta rakstveida procesā.

Latvijas APK 140.panta otrajā daļā paredzēta administratīvā atbildība par ceļu [..] bojāšanu, iznīcināšanu, piegružošanu, piesārņošanu vai aizsprostošanu [..].

Ceļu satiksmes likuma 1.panta 2.punkts noteic, ka *ceļš ir jebkura satiksmei izbūvēta teritorija (autoceļš, [..] un tamlīdzīgas teritorijas visā platumā[..]).*

Likuma "Par autoceļiem" 2.panta pirmajā daļā definēts, kas ir autoceļš - *kompleksa inženierbūve ārpus pilsētas robežām, kas izmantojama transportlīdzekļu satiksmei ar noteiktu ātrumu, normatīvos paredzētajām slodzēm un gabarītiem.*

Administratīvā pārkāpuma lietā esošie pierādījumi neapstiprina to, ka uz /pers. C/

īpašumu /Nosaukums D / Adresebūtu bijis izbūvēts ceļš vai autoceļš, atbilstoši iepriekš norādītajām likuma normām.

To apstiprinājis pats /pers. C/ savā 2013.gada 4.septembrī rakstītajā iesniegumāNosaukums novada domes priekšsēdētājai, kurā norādījis, ka uz Nosaukumsmāju grupu /Nosaukums D/ un /Nosaukums D / ceļa nav - ir tikai ceļa vieta pa pļavu, kas sākas pie mājām /Nosaukums F/ un beidzas pie /Nosaukums A/. Pa šo "ceļu" uz mājām /Nosaukums D/ un /Nosaukums D / iespējams piebraukt tikai sausajos gada laika mēnešos ar nosacījumu, ka nav lijis. Pārējos gada laikos pie iepriekš minētām mājām ir iespējams piekļūt tikai ar traktoru. Līdz ar to iedzīvotāju veselības problēmu gadījumā vai ugunsgrēka gadījumā šo māju iedzīvotājiem nekādu operatīvu palīdzību neviens nespēs sniegt, nekāda ekonomiska rakstura aktivitātes šajā teritorijā bez ceļa nav iespējamas. Pa šo ceļa vietu pārvietojas arī smagā lauksaimniecības tehnika, kas ceļa vietā atstāj citreiz neizbraucamas rises. Lūdz veikt ceļa vietas marķēšanu dabā, lai izslēgtu domstarpības starp zemju īpašniekiem un rast iespēju sakārtot un pārveidot ceļa vietu par ceļu, kas atbilstu normatīvo aktu prasībām, un pa kuru varētu normāli pārvietoties ar jebkuru transportlīdzekli visos gada laikos, kas būtu ceļš dabā, nevis tikai novada kartē (sk. pievienoto Administratīvās komisijas materiālu 61.lapu).

Nosaukums novada pašvaldības sniegtajā atbildē 2013.gada 3.oktobrī norādīts, ka par servitūta ceļa atzīmēšanu dabā jāgriežas pie sertificēta mērnieka un novada teritorijas plānošanas dokumentu izstrādes laikā no 17.08.2011. līdz 26.11.2012. nav saņemts neviens iesniegums par ceļu uz /Nosaukums D/ un /Nosaukums A/ mājām, līdz ar to šis ceļš nav iekļauts attīstāmo ceļu sarakstā.

2013.gada 31.oktobrī rakstītajā iesnieguma protokolā Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Cēsu iecirknim /pers. C/ norādījis, ka ceļš, kurš no mājām /Nosaukums F/ pāri laukiem iet uz viņa īpašumu /Nosaukums D / ir aparts. Šis ceļš ir iebraukts ganu ceļš, nav speciāli būvēts.

Lietā, kā to pareizi konstatējusi pirmās instances tiesa, neatrodas pierādījumi, ka zemesgrāmatā, atbilstoši Civillikuma 1235.pantam un Zemesgrāmatu likuma 17.pantam, būtu īpašumam /Nosaukums B/ ierakstīts apgrūtinājums par braucamā ceļa servitūta nodibināšanu par labu tieši /pers. C/ īpašumam /Nosaukums D /, bet ceļa servitūts 0,5 km kā atzīme ir ierakstīts Nosaukumstiesas zemesgrāmatu nodaļas Nosaukumszemesgrāmatu nodalījumā Numurs, kadastra Nr./numurs A/, /pers. I/ īpašumam /Nosaukums B/ Adrese. Ar zemes vienības robežu, situācijas un apgrūtinājuma plānu apstiprinās, ka servitūta ceļš iet gar šī īpašuma robežu.

Šādu faktu savā 2013.gada 1.novembra paskaidrojumā ir apstiprinājis arī Nosaukums novada pašvaldības attīstības plānošanas un nekustamā īpašuma daļas vadītājs /pers. K/, kurš norādījis, ka servitūta ceļš, kas ved no pašvaldības ceļa Nosaukums pāri īpašumam /Nosaukums B/ atrodas 8 metrus no kupicas, kura atrodas ceļa malā un atdala īpašumu /Nosaukums B/ no /Nosaukums E/ un pēc 40 metriem servitūta ceļš cieši iet gar īpašuma robežu.

Aizbraucot uz vietas, /pers. K/ konstatējis, ka lauks ir aparts, bet servitūta ceļš nav aparts, jo pēc zemes plāna servitūta ceļš sākas 8 metrus no kupicas Nr.13 un pēc 40 metriem cieši iet gar īpašuma robežu. Pieļauj iespēju, ka iebrauktais ceļš bijis citā vietā, bet tas nav atbildis servitūta ceļam pēc zemes plāna.

2013.gada 10.decembrī Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Cēsu iecirkņa inspektora Valsts amatpersona, veicot servitūta ceļa apskati, konstatējis, ka servitūta ceļš atrodas ceļa Nosaukumslabajā pusē. Ceļa malā atrodas zemes robežzīmes kupica, no kuras

pa kreisi ir neaparta zemes josla, no kuras tālāk gar ceļa Nosaukums atrodas aparts lauks. Uz apartā lauka un tam līdzās esošās neapartās zemes joslas nav redzami ceļa būvkonstrukcijas elementi (grants, smilts, betons, akmeņi, u.c.). Blakus neapartai joslai pa labi atrodas mājlopu aploka mieti ar stiepli. No ceļa Nosaukumsuz neaparto zemes joslu blakus zemes robežkupicai ir traktortehnikas iebraukta nobrauktuve.

Apelācijas instances tiesa, ņemot vērā pārbaudītos pierādījumus, atzīst, ka /Nosaukums B/ īpašnieks /pers. I/ nav uzaris servitūta ceļa vietu, kas viņa īpašumam kā apgrūtinājuma atzīme ierakstīta zemesgrāmatā, jo gar īpašuma robežu, atbilstoši zemes plānam, atstājis neapartu lauka malu, kuru iespējams izmantot kā servitūta ceļu.

Šī atstātā ceļa vieta atbilst tam, pa kādu pārvietojušies /Nosaukums A/ un /Nosaukums D/ īpašnieki, kas pierādīts ar sekojošo:

- /pers. C/ norādījis, ka uz mājām ceļa nav - ir tikai ceļa vieta pa pļavu, iebraukts ganu ceļš;
- /Nosaukums D/ īpašniece /pers. M/ norādījusi, ka ceļš nekad nav bijis būvēts, bet ir iebrauktas sliedes pāri pļavai;
- Nosaukums pagasta pārvaldes vadītāja /pers. O/ norādījusi, ka iebrauktais ceļš pa īpašumu /Nosaukums B/ nekad nav bijis būvēts ceļš, tas tikai bijis iebraukts ar automašīnām pāri laukam, zemes īpašnieks vadījies pēc zemes plāna un servitūta ceļa vietu atstājis tur, kur tā ir iezīmēta plānā;
- īpašuma /Nosaukums E/ īpašnieks /pers. N/ norādījis, ka uz mājām /Nosaukums D / un /Nosaukums D/ pāri īpašumam /Nosaukums B/ un pēc tam pāri viņa īpašumam iet servitūta ceļš, kurš nekad nav būvēts, ir iebrauktas divas risas pāri laukam;
- bijušais īpašuma /Nosaukums B/ īpašnieks /pers. L/ norādījis, ka pa īpašumu iet servitūta ceļš uz /Nosaukums A/, kurš nekad nav bijis būvēts, tikai iebrauktas divas sliedes.

No lietai pievienotajām fotogrāfijām (lietas 42.lapa un 61.lapa) apelācijas instances tiesa konstatē, ka servitūta ceļa vieta gar /Nosaukums B/ īpašuma robežu ir atstāta un ir iespējams pārvietoties arī pa šī ceļa sākumu, nobraucot no vietējās nozīmes ceļa, ko apliecina traktortehnikas iebrauktās pēdas, kas konstatētas policijas darbinieka sastādītajā apskates protokolā. Lietā neatrodas nekādi pierādījumi tam, ka servitūta ceļa vieta būtu atradusies citā vietā, nekā to atstājis īpašuma /Nosaukums B/ īpašnieks, atbilstoši zemes robežu plānam, kas atrodas Cēsu rajona Nosaukums pagasta saimniecības /Nosaukums B/ projekta Nr.$3^{64}$ robežu ierādīšanas lietā un zemesgrāmatā.

Ievērojot minēto, nav pamata konstatēt, ka būtu bojāts vai iznīcināts ceļš, līdz ar to nav noticis Latvijas APK 140.panta otrajā daļā paredzētais administratīvais pārkāpums un pamatoti Nosaukums novada pašvaldības Administratīvā komisija izbeigusi administratīvo lietvedību, nekonstatējot /pers. I/ vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā.

Latvijas APK divdesmit trešās "a" nodaļas $289.^{13}$panta trešā daļa nosaka, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Tā kā, saskaņā ar Latvijas APK $289.^{22}$panta pirmo daļu, apelācijas instances tiesa taisa nolēmumu administratīvā pārkāpuma lietā atbilstoši šā kodeksa divdesmit trešās "a" nodaļas prasībām, tad iepriekš minētā likuma norma ir piemērojama arī apelācijas instances tiesā.

Pirmās instances tiesa ir pareizi izvērtējusi lietā esošos pierādījumus un tos

atreferējusi spriedumā, tādēļ apelācijas instances tiesa pievienojas pārsūdzētajā spriedumā izteiktajai argumentācijai un savā nolēmumā to neatkārto.

Apelācijas instances tiesa pievienojas pirmās instances tiesas spriedumā norādītajam attiecībā par cietušā statusa noteikšanu /pers. C/. Neskatoties uz to, ka VNosaukums novada pašvaldības Administratīvā komisija, atbilstoši Latvijas APK 261.panta otrās daļas normām, nebija ar rezolūciju vai lēmumu atzinusi /pers. C/ par cietušo, tomēr lietas izskatīšanas laikā viņam tika nodrošinātas visas cietušā tiesības, jo pēc pieprasījuma viņam nosūtīti lietas materiāli, kā arī uzaicināts uz Administratīvās komisijas sēdi, uz kuru nav ieradies. Tā arī /pers. C/, atbilstoši Latvijas APK 261.panta piektajai daļai, kā cietušajam dotas tiesības pārsūdzēt pieņemto lēmumu. Nekonstatējot notikumā administratīvā pārkāpuma sastāvu, nav pamata kādu personu atzīt par cietušo.

Apelācijas instances tiesa atzīst, ka Cēsu rajona tiesa ir izvērtējusi lietā esošos pierādījumus un pieņēmusi likumīgu spriedumu, atstājot negrozītu Nosaukumsnovada pašvaldības Administratīvās komisijas 2014.gada 15.augusta lēmumu Nr.15, bet iesniegtā apelācijas sūdzība kā nepamatota noraidāma.

Nepamatoti apelācijas sūdzībā /pers. C/ uzskatījis, ka pirmās instances tiesai bija jāpārbauda policijas atteikumi uzsākt lietvedību. Atbilstoši Latvijas APK 288.pantam, pirmās instances tiesa pārbaudīja augstākas iestādes - Nosaukums novada pašvaldības Administratīvās komisijas - pieņemtā lēmuma likumību.

Lietā neatrodas pierādījumi par trešās personas iesaistīšanos administratīvā pārkāpuma lietā, kā to uzskata apelācijas sūdzības iesniedzējs, jo 2014.gada 8.jūlijā Nosaukums novada pašvaldības izpilddirektors /pers. T/ kā amatpersona ir parakstījis /pers. C/ nosūtītu paziņojumu par administratīvās lietvedības materiālu atgriešanu papildus sagatavošanai Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Cēsu iecirknim, bet nav ziņu par /pers. T/ iesaistīšanos lietas izskatīšanā.

Apelācijas sūdzībā nekorekti norādīts, ka, iespējams, tiesa spriedumu pieņēmusi, balstoties uz nepilnīgu lietas dokumentāciju. Pirmās instances tiesā atradās ne tikai sūdzībai pievienotie materiāli, bet arī Nosaukums novada pašvaldības Administratīvās komisijas lietas oriģināls uz 109 lapām, kas pievienots lietai pa tās izskatīšanas laiku, un bija arī apgabaltiesas rīcībā.

**Rezolutīvā daļa**

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.$^{22}$pantu, 289.$^{12}$panta otrās daļas 1.punktu, Vidzemes apgabaltiesa

**nosprieda:**

**atstāt negrozītu** Cēsu rajona tiesas 2014.gada 15.decembra spriedumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.111017214, bet /pers. C/ apelācijas sūdzību noraidīt.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas likumīgā spēkā tā sastādīšanas dienā.

*Spriedums sastādīts un*
*pieejams tiesas kancelejā 2015.gada 26.februārī.*

Tiesnese
referente E.Knēgere

Tiesneši E.Driba

M.Ābele